

“मीठे बच्चे- तिमीले आफ्नै तन-मन-धनद्वारा विश्वलाई पावन बनाउने सेवा गर्नु छ, यस विश्वलाई माया रावणबाट मुक्त गर्नु छ।”

प्रश्न:- जुन बच्चाले देही-अभिमानि रहने पुरुषार्थ गर्छ, ऊ कुन चिन्ताबाट मुक्त हुन्छ?

उत्तर:- यो पुरानो शरीरको कर्मभोग जो घरी-घरी बिमारीका रूपमा आउँछ, हिसाब-किताब चुक्ता गर्नुपर्छ, यसको चिन्ताबाट ऊ छुट्छ किनभने उसको बुद्धिमा रहन्छ- अब त मैले पुरानो हिसाब-किताब चुक्ता गरेर कर्मातीत बन्नुछ। त्यसपछि आधाकल्पको लागि कुनै पनि प्रकारको रोग हाम्रो पासमा आउन सक्दैन। बाबाले यस्तो फस्टक्लास प्राकृतिक उपचार गर्नुहुन्छ, जसबाट बिमारीको नाम-निशानै रहँदैन।

गीत:- तुम्हीं हो माता, तुम्हीं पिता हो....

ओम् शान्ति। प्यारा बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। बच्चाहरूले जानेका छन्, हामी पतित पावन माता-पिताका सम्मुख बसेका छौं। पतित विश्वलाई पावन बनाउनको लागि श्रीमतमा चलिरहेका छौं किनभने तिमी बच्चाहरू छौ आफ्ना परमपिता परमात्माको सेवामा। बाबा पनि यसै सेवामा हुनुहुन्छ। यो त बच्चाहरूलाई थाहै छ- वास्तवमा विश्व पावन थियो। अहिले पतित बनेको छ। पावन दुनियाँ भएको पाँच हजार वर्ष भयो। दुनियाँले यी कुरालाई केही पनि जान्दैन। अहिले तिमी बच्चाहरूले बाबाको श्रीमतमा चलेर तन-मन-धनबाट विश्वको सेवा गर्छौ। विश्वलाई माया रावणको जन्जिरबाट छुटाएर रामराज्य स्थापना गरिरहेका छौ। यो त तिमीले कसैलाई पनि सम्झाउन सक्छौ। हामी पतित विश्वलाई पावन बनाउन आएका हौं। त्यसैले अवश्य पावन बन्नुपर्छ। पवित्रतामा नै झगडा हुन्छ। कुनै न कुनै कष्ट हुन्छ। उनीहरूको हो हिंसक लडाइँ, तिमी लडाइँ हो रावणरूपी पाँच विकार सँग। तिमीलाई यो पनि थाहा छ- कल्प-कल्प हामी श्रीमतमा चलेका थियौं। यतिबेला सारा दुनियाँ रावणको मतमा चलिरहेको छ। श्रीमतबाट तिमी दैवी मतवाला देवता बन्छौ। अहिले तिमी ब्राह्मण वर्णका हौ। तिमीले सारा दुनियाँलाई पतितबाट पावन बनाउँछौ। बेहदका बाबा आउनुहुन्छ बच्चाहरूको पासमा। बच्चाहरूले भन्दछन् हामी तन-मन-धनबाट विश्वलाई फेरि दैवी राज्य बनाउँछौं, किनभने विश्व सत्ययुगको आरम्भमा राजस्थान थियो। हामी आफ्नो दैवी राज्य स्थापना गरिरहेका छौं। जसरी कांग्रेसले मिलेर मदत गरेका थिए नि। बापू गान्धीजीले तन-मन-धनबाट सेवा गरे। जेलमा गएका थिए, त्यसैले तनबाट सेवा भयो नि। मन पनि त्यसैमा लागेको थियो। अहिले तिमीले जानेका छौ- बाबाले माया रावणबाट मुक्त गर्नुहुन्छ। उहाँ बेहदका पिता, गान्धी भारतका पिता (बापूजी) थिए। सबैका थिएनन्। त्यसो त बुज्रुक मानिसलाई पिताजी भनिन्छ। मेयरलाई पनि पिता भनिन्छ। पिताहरू त धेरै हुन्छन्। तिमीहरूको पिता एक हुनुहुन्छ। अर्को कोही छैन। बेहदका पिता एक हुनुहुन्छ- शिवबाबा, उहाँ विश्वलाई पावन बनाउने सेवामा उपस्थित हुनु भएको छ। अवश्य पनि कुनै शरीरमा आउनु भएको हुनुपर्छ। साथमा सहयोगी पनि हुनुपर्छ। एकलै त हुनुहुन्न होला। तिमी शिव शक्तिसेना हौ। तिमीलाई सम्झाउन धेरै सजिलो छ। कांग्रेसहरूले पनि कति धेरै सहन गरेका थिए। अवलाहरू पनि जेल आदिमा गए। धेरै दुःख पुरुषहरूले पाएका थिए। अहिले फेरि तिमी माताहरूले धेरै दुःख सहन गर्नुपर्छ, विषको कारण।

तिमीले सम्झाउन सक्छौ- बाबा आउनु भएको छ नयाँ सृष्टि रचना गर्न। त्यसको लागि सबैभन्दा पहिला ब्राह्मण चाहिन्छ। ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण फेरि तिमी दैवी अर्थात् विष्णुका वंशावली बन्छौ। यो कुरा बुद्धिमा रहनुपर्छ। अवश्य पनि हामी बाबाको लागि सहयोगी हौं। श्रीमतमा त हजारौं लाखौंलाई चल्नु छ। बापूको पनि ठूलो सेना थियो। त्यसमा पनि कोही धेरै प्रसिद्ध थिए, कोही कस्ता थिए। ती बापूले अंग्रेजहरू (फिरंगी) बाट छुटाए। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई रावण दुस्मनबाट छुटाउनको लागि श्रीमत दिइरहनु भएको छ। जसरी उनीहरूले भन्दछन्, हामी स्वराज्य स्थापना गछौं। तिमी बुद्धिमा छ, हामी श्रीमत अनुसार दैवी स्वराज्य स्थापना गरिरहेका छौं। कदम-कदममा श्रीमत लिनुपर्छ। श्रीमतबाट श्रेष्ठ बनिन्छ। हरेकको कर्मबन्धन आ-आफ्नो हुन्छ। कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्नको लागि अन्तसम्म पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। कर्मातीत अवस्था अहिले भइसकेको छैन। अझै धेरै पुरुषार्थ गर्नु छ। कर्मातीत अवस्था त्यो हो जसमा शरीरलाई पनि कुनै दुःख नहोस्। पुरानो शरीरलाई त अन्तसम्म दुःख हुनु नै छ। यस्तो होइन, सबै सम्पूर्ण भइसकेका छन्। कर्मभोग चुक्ता गर्नु छ। कर्मातीत अवस्था नहुँदा सम्म मायाको तुफान, कर्मको हिसाब-किताब भोग्नु परिरहन्छ। त्यसको चिन्ता गर्नुहुँदैन। बाबालाई याद गर्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ- देही अभिमानी भव। यी शब्द अहिलेकै हुन् जो पछि गएर गायन गरिन्छ। मनुष्यले त जान्दैनन्- यसको अर्थ के हो? अहिले तिमीले जानेका छौ- आत्म-अभिमानबाट हामी एकान्तमा रहेर बाबालाई याद गर्न सक्छौं। अब आत्म-अभिमान बन्नु छ। पुरुषार्थ गर्नु छ- म आत्मा हुँ, बाबालाई याद गर्छु। सर्वव्यापी भनेपछि हामीले कसलाई याद गर्ने? बाबाले सम्झाउनु भएको छ शान्तिको लागि कहीं पनि जानु छैन। कर्म त गर्नु नै छ। अशरीरी भएर रहनु छ। म आत्मा हुँ, यी अंगहरू हुन्। आत्माको त स्वधर्म हो नै शान्त। हामी बाजा बजाउँदैनौं। ती संन्यासी आदिले त हठयोग गर्छन्, प्राणायाम गर्छन्। फेरि अभ्यास गर्छन्, खाल्डोमा गएर अनेक प्रयत्न गर्छन्। यहाँ हठयोगको कुनै कुरा छैन। मात्र ज्ञानलाई बुझ्नु छ। परमपिता परमात्माको ज्ञानलाई कसैले पनि जान्दैनन्। वा भनिदिन्छन् परमपिता त सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। यसैलाई नै भनिन्छ मिथ्या ज्ञान। तिमीले अहिले पितालाई चिनेका छौ। सबैका पिता एक हुनुहुन्छ। उहाँ नै आएर सृष्टिलाई पतितबाट पावन बनाउनुहुन्छ। तिमी बाबाको साथ सहयोगी छौ। पतितबाट पावन बनेर फेरि पावन दुनियाँमा जान्छौ। त्यहाँ पावन दैवी राज्य चल्छ। पावन दुनियाँको लागि तिमी राजयोग सिकिरहेका छौ। फेरि शिक्षक बनेर तिमीलाई सृष्टि-चक्रको ज्ञान दिनुहुन्छ, जसबाट तिमी स्वदर्शन चक्रधारी बनेर चक्रवर्ती राजा-रानी बन्छौ। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि यस्तो अवस्था बनाउनु पर्छ। तिमीले कति धेरै सहन गर्नु पर्छ! मार खान्छन्, यस यज्ञमा असुरहरूबाट कति धेरै विघ्न पर्छ! अबलाहरूमाथि अत्याचार हुन्छ, विकारको कारण। काँग्रेसहरू त्यो जेलमा जान्थे भने तिमीहरू फेरि कंस-जरासन्धका जेलमा पर्छौ। थोरै सहन गर्नु पर्छ। पावन बन्नेहरूमा अत्यधिक तिमीहरू नै छौ। हो, कुनै कमजोर पुरुषहरू छन् भने फेरि स्त्रीको कारण सहन गर्नुपर्छ। नत्र नियम छ ६० वर्षपछि वानप्रस्थ अवस्थालाई धारण गर्ने। त्यसपछि गृहस्थलाई छोडी सम्हाल गर्दै गर भनी बच्चाहरूलाई चाबी दिन्छन्। सपूत बच्चाहरूले राम्रो सँग सम्हाल्छन्। पिताले सेवा गरेर ठूलो बनाएपछि बच्चाहरूको कर्तव्य हो सम्हाल गर्नु। भन्दछन्- हजुर सत्सङ्ग आदि गर्नुहोस्, हामी सम्हाल्दै गछौं। आजकल बच्चाहरू पनि दुस्मन बन्छन्। तिमी बच्चाहरूको युद्ध छ माया रावणका साथ। उनीहरूले अंग्रेजहरूबाट मुक्त गरे- गान्धीका मतबाट।

तिमीमाथि माया रावणले २५०० वर्ष राज्य गन्यो। यो माया अत्यन्तै बलवान् छ। त्यसलाई मुक्त गर्नको लागि त ४०-५० वर्ष लाग्यो। मेहनत पर्छ। यहाँ पनि तिमीले श्रीमतमा चलेर विजय प्राप्त गर्छौ। रावण तिमी धेरै पुरानो दुस्मन हो। तिमीलाई गोली हान्छ माया दुस्मनले। काम हो सबैभन्दा ठूलो बम। मायादेखि धेरै नै होसियार रहनु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— जति तिमीले याद गर्छौ त्यति खुशीको पारा चढ्नेछ। तिमीलाई थाहा छ— हामी ईश्वरका सन्तान बनेका छौं। श्रीमतबाट स्वराज्य स्थापना गर्छौं— २१ जन्मको लागि। काँग्रेसीहरूले स्वराज्य लिए अल्पकालको लागि। त्यो कुनै स्वराज्य होइन। अझै संकट हो। तर यो तिमीलाई थाहा छ मृगतृष्णा समान राज्य प्राप्त भएको छ। काँग्रेस कसरी बने— यो कुरा कुनै गीता-भगवतमा छैन। अहिले तिमीले बुझ्नेका छौ, उनीहरूलाई त केही पनि मिलेन। बन्न त एम.पी. आदि बने, त्यो पनि अल्पकाल क्षण-भंगुरको लागि। अहिले त सबै दुःखी छन्। हामी स्वर्गको स्थापना गरिरहेका छौं। ड्रामामा विजय त तिमी नै लेखिएको छ। तिमीले राजयोग सिकिरहेका छौ। जानेका छौ हामी सूर्यवंशी बन्नेछौं। बाबा सोध्नुहुन्छ— तिमी सूर्यवंशी बन्नको लागि पुरुषार्थ गर्छौ वा चन्द्रवंशी बन्नको लागि? भन्छन्, हामी सूर्यवंशी बन्नको लागि गर्छौं। मम्मा-बाबा भन्नेहरू त अवश्य पनि सूर्यवंशी नै बन्छन्। त्यसैलाई भनिन्छ फलो फादर-मदर। माता पिता हुनुहुन्छ नि। उहाँहरू सूर्यवंशी महाराजा-महारानी बन्नुहुन्छ। यसमा त सबैलाई १०० प्रतिशत निश्चय छ। माता-पिता बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ, तिमी पनि पुरुषार्थ गरेर तख्तनशीन बन्नुपर्छ। पुरुषार्थ गरेर अनुसरण गर्नुपर्छ।

कसैले शुभ बोली बोलेमा भनिन्छ— ठीक छ, तिमी मुखमा गुलाब (जामुन)। अरे, सूर्यवंशी बन्नु कुनै कम कुरा कहाँ हो र! कति धेरै हीरा-जुहारतबाट सजिएका महल हुन्छन्! कति उच्च पद हुन्छ! विचार गर्दा मात्र पनि रोमान्च खडा हुन्छ। बाबाले हामीलाई कति उच्च बनाउनुहुन्छ! हामीले त केही पनि जानेका थिएनौ। गाउँलेको छोरा भन्ने गायन छ नि। गाउँलेका छोरा कुनै कृष्ण थिएनन्। यहाँ गाउँले कति आएका छन्! गरिबहरूको नै सौभाग्य छ। धनवानहरूको त हृदय विदीर्ण हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म हँ नै गरिब निवाज। देख्छौ, को को आउँछन् वर्सा लिनको लागि। त्यसैले जो कोही भेटिए भने पनि— भन, हामी विश्वको सेवामा छौं। तन-मन-धनबाट विश्वलाई स्वर्ग बनाउने सेवा गर्छौं। कुनै आयकर अधिकृत रहेछ भने तिमीलाई तुरुन्तै कर मिनाहा गरिदिनेछ। त्यस सरकारको त धेरै पैसा बर्बाद हुन्छ। तिमी पैसाले त विश्वलाई सुखी गर्छ। कति फरक छ? कसैलाई पनि सम्झायौ भने चकित होस्— ओहो! यी त धेरै ठूलो सेवा गर्नेवाला हुन्। यस्तो सेवा गर। धेरै मीठो बन। सच्चा साहेब सँग सच्चा भएर रहनु छ। सच्चा साहेबलाई याद पनि गर्नु छ। यदि सचखण्डको मालिक बन्नु छ भने सच्चा बाबालाई निरन्तर याद गर्ने अभ्यास गर। स्मरण गरी गरी सुख प्राप्त गर। यस्तो अरु कोही छैन जसको कलह-क्लेश भेटिएको होस्। केही न केही बिमारी आदि त भइ नै रहन्छ। त्यहाँ तिमीलाई केही पनि हुँदैन। बाबाले यस्तो प्राकृतिक उपचार गरिदिनुहुन्छ, जसबाट तिमी कहिल्यै पनि रोगी बन्दैनौ। २१ जन्मको लागि तिमी निरोगी बन्छौ। त्यसैले यति नशामा रहनुपर्छ। फरक बुझाऊ— पाण्डव-कौरव क्या करत भये....। ती बापूजीले के गरे, यी बेहदका बापूजीले के गर्नुहुन्छ? बाबाले तिमीलाई रावणको जन्जीरबाट छुटाउनुहुन्छ। उहाँ बाबालाई याद गर्नाले तिमी विकर्म विनाश हुन्छन्। उहाँ, बाबा पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, सतगुरु पनि हुनुहुन्छ। जन्म-जन्मको पाप शिरमाथि छ। त्यसबाट पावन बन्ने उपाय एउटै छ। त्यो पानीको गंगाले कसैलाई पावन बनाउन सक्दैन। उहाँ बाबाको यादले पावन बनाउँछ। यस्तो होइन— नेष्ठामा बसौं। हो, बस्नु पनि राम्रो हो। एक अर्काका बलबाट बसिन्छ। तर बाबा भन्नुहुन्छ— जसरी बसे पनि

बस, याद त हिंङ्दा-डुल्दा, कार्य गर्दा पनि गरिरहनुपर्छ। ती विद्यालयमा शिक्षकले पढाउँछन् भने विद्यार्थीले शिक्षकलाई अवश्य याद गर्नुपर्ने हुन्छ। बच्चाहरूको बुद्धिमा हामीलाई बाबाले पढाउनुहुन्छ भन्ने रहनुपर्छ। यस्तो कोही छैन जो बुवा-शिक्षकलाई याद नगरोस्। तिमीले त जानेका छौ अब फर्केर जानु छ, त्यसैले सतगुरुलाई पनि याद गर्नुपर्छ। तिमी आश्चर्यजनक कुरा सुनाउँछौ। हाम्रो बाबा, शिक्षक, सतगुरु— सत्य बाबा, सत्य शिक्षक, सत्य गुरु हुनुहुन्छ। सत्यको संगतले नै तार्दछ अर्थात् मुक्ति-जीवन मुक्तिमा लैजान्छ। यो पुरानो दुनियाँबाट सबै फर्केर जान्छन्। त्यसपछि आएर नयाँ दुनियाँमा राज्य गर्नेछन्। तिम्रो यो दौड हो, बेहदको घोडदौड हो। सबैले भन्छन् म पहिला पुगौं। त्यसैले याद गर्नुपर्छ। विद्यार्थीलाई दौडाइन्छ। जति पुरुषार्थ गछौं त्यति विजयमालामा आउँछौ। अच्छा!

माता-पिता बापदादाका मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति दिल व जान, सिक व प्रेमका साथ याद-प्यार। तिमी धेरै प्रिय बन्छौ। हामी नै पूज्य देवी-देवता थियौं। फेरि हामी नै पूज्य दुई कला कम क्षत्रिय चन्द्रवंशी बन्थौं। त्यसपछि हामी पुजारी वैश्यवंशी, शूद्रवंशी बन्थौं। अहिले फेरि हामी पुजारीबाट पूज्य बनिरहेका छौं श्रीमत अनुसार। यो चक्र बुद्धिमा घुमाउनु छ। अच्छा!

रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) विश्वलाई सुखी बनाउनको लागि आफ्नो तन-मन-धन सब सफल गर्नु छ। धेरै मीठो बनेर सेवा गर्नु छ। सचखण्ड स्थापना गर्नको लागि सच्चा बन्नु छ।
- २) विजय मालामा आउनको लागि यादको रेस गर्नु छ। हिंङ्दा-डुल्दा, कार्य गर्दा बाबा-शिक्षक-सतगुरुलाई याद गर्नु छ।

वरदानः— त्याग र तपस्याको वातावरणद्वारा विघ्न-विनाशक बन्ने सच्चा सेवाधारी भव

जसरी बाबाको सबैभन्दा ठूलो पदवी (टाइटल) छ विश्व सेवाधारी, त्यसैगरी बच्चाहरू पनि सेवाधारी हुन्। सेवाधारी अर्थात् त्यागी र तपस्वी। जहाँ त्याग र तपस्या छ, त्यहाँ उनीहरूका अगाडि भाग्य त दासी जस्तै भएर आउँछ। सेवाधारी दिनेवाला हुन्, लिनेवाला होइन, त्यसैले सदा निर्विघ्न रहन्छन्। आफूलाई सेवाधारी सम्झेर त्याग र तपस्याको वातावरण बनाउनाले सधैं विघ्न-विनाशक रहन सकिन्छ।

स्लोगनः— कुनै पनि परिस्थितिको सामना गर्ने साधन हो— स्व स्थितिको शक्ति।